

[Dorte Bennedsen]

Da vores ordfører i denne sag ikke kan være til stede i dag, har jeg lovet at fremsige, hvad han havde af betragtninger.

Da vi i samlingen 1988-89 havde loven til behandling, fremgik det af betænkningen, at den daværende miljøminister gerne så yderligere forenklinger af loven, sådan at ministeren får hjemmel til at notere de majoratsnoterede skovejendomme som en samlet fast ejendom i henhold til udstykningsloven.

Det er altså det, det foreliggende forslag drejer sig om, og hvis forslaget vedtages, så kan de særregler, der er gældende for majoratsskove, ophæves, og disse skove kan udstykkes og deles efter samme regler, som er gældende for alle andre fredskove.

Det finder vi i Socialdemokratiet er en fornuftig ting, og vi kan derfor støtte forslaget.

Rønholt (KF):

Der er her tale om et afbureaukratiseringsforslag, men jeg har dog alligevel lyst til lige at læse titlen på lovforslaget op én gang til:

»Lov om ændring af lov om lens, stamhuse og fideikommisgodrsers samt de herhen hørende fideikommiskapitalers overgang til fri ejendom.«

Ja, man får ligesom fornemmelsen af, at der er tale om et stykke historie og i hvert fald et stykke landbrugshistorie, og bare titlen giver vel én det indtryk, at vi bevæger os på randen af noget, der ikke helt er i tiden.

Men hvad var egentlig baggrunden for denne lov? Det kan man have forskellig opfattelse af, men hvis man læser den lille notits, som jeg har fået af miljøministeren, om definitionerne af, hvad stamhus og len og fideikommis er, så får man måske en lille fornemmelse af, hvad intentionerne oprindeligt har været:

Et stamhus er et gods, som arves udeleligt i én familie.

Et len er et område, der tilhørte fyrsten fra feudaltiden og overdragedes og forvaltedes af en lensmand mod, at denne ydede lensherren krigstjeneste.

Et fideikommis er en formuegenstand eller tidligere især fast ejendom, hvorom det ved testamente er bestemt, at den efter regler, der afviger fra almindelige arveregler, kommer flere personer efter hinanden til gode.

Det var måske en beskyttelse eller et værn mod senere generationers ødsle adfærd, som

kunne skabe risiko for unødigt pantsætning eller det, der var endnu værre: tvangssalg. Kort og godt: Gods frem for familie. Én efterkommer fik det hele, og de øvrige fik lov at bære navnet.

I dag spærrer disse servitutter for en hensigtsmæssig strukturudvikling, og der er da heller ikke nogen, der har fremført et behov for fastholdelse af disse regler.

Ved ændring af denne lov skabes der fælles regler for alle fredskove, og det strider ikke mod skovloven eller intentionerne i skovloven.

Det Konservative Folkeparti har ingen betænkeligheder, heller ingen politiske betænkeligheder, ved denne ændring af loven, om end jeg må tilstå, at jeg ikke er helt sikker på, at mit parti ikke havde betænkeligheder i 1919.

Bodil Thrane (V):

Lovforslag nr. L 118 handler om lens, stamhuse og fideikommisgodrsers overgang til fri ejendom – nu er det sagt et par gange, og derfor er titlen ved at være kendt.

Det er sådan, at 20 pct. af Danmarks skove er underlagt majoratsbånd. Majorat er en fællesbetegnelse for len, stamhuse og fideikommisgodser. De tre begreber er gamle, som hr. Rønholt lige har sagt, og de er underlagt nogle specielle arve-, ejer- og låneforhold, som ikke giver mulighed for den nødvendige dispositionsfrihed i forskellige sammenhænge.

Det må naturligvis rettes, og derfor anbefaler vi fra Venstres side dette lovforslag. Det er en fortsættelse af den igangværende regelforenkling og afbureaukratisering på det miljømæssige område.

De overordnede linier for fremtidens skovbrug i Danmark blev lagt ved skovlovens vedtagelse for et par år siden her i Tinget, så det politiske indhold i forslaget er ikke særlig kontroversielt. Der er tale om en administrativ og juridisk omlægning af reglerne.

I korte træk går forslaget ud på, at miljøministeren bemyndiges til at foretage en matrikulær sammenlægning af disse majoratsejendomme, således at de kommer til at udgøre en samlet fast ejendom. Når dette er sket, formentlig i løbet af 2-3 år, bemyndiges miljøministeren til at ophæve de nugældende særregler om majoratsskoves deling, således at de i fremtiden vil kunne udstykkes efter samme regler som andre fredskove.